

sa vyberá predbežné clo uložené na dovoz určitej obuvi so zvrškom z usne s pôvodom vo Vietname a vyrobenej spoločnosťami Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (akciová spoločnosť Megastar), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd. a jej prepojenou spoločnosťou Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, a ktorým sa vykonáva rozsudok Súdneho dvora v spojených veciach C-659/13 a C-34/14.

2. Režim premlčania podľa článku 221 ods. 3 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, v znení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 zo 16. novembra 2000, sa uplatňuje na výber antidumpingových ciel uložených vykonávacími nariadeniami, ktoré sú uvedené v bode 1 výroku tohto rozsudku.

(¹) Ú. v. EÚ C 38, 6.2.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 18. júna 2019 — Rakúska republika/Spolková republika Nemecko

(Vec C-591/17) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Články 18, 34, 56 a 92 ZFEÚ — Právna úprava členského štátu, ktorá stanovuje poplatok za používanie infraštruktúry pre osobné motorové vozidlá — Situácia, v ktorej si môžu majitelia vozidiel registrovaných v tomto členskom štáte uplatniť daňovú úľavu na daň z motorových vozidiel vo výške zodpovedajúcej tomuto poplatku)

(2019/C 270/04)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Rakúska republika (v zastúpení: G. Hesse, J. Schmoll et C. Drexel, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: T. Henze a S. Eisenberg, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci C. Hillgruber, Rechtsanwalt)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalobkyňu: Holandské kráľovstvo (v zastúpení: J. Langer, J.M. Hoogveld a M. Bulterman, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Dánske kráľovstvo (v zastúpení: Nymann-Lindegren a M. Wolff, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Spolková republika Nemecko si tým, že zaviedla poplatok za používanie infraštruktúry pre osobné motorové vozidlá a súčasne pre majiteľov vozidiel registrovaných v Nemecku stanovila daňovú úľavu na daň z motorových vozidiel vo výške zodpovedajúcej minimálne výške uhradeného poplatku, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 18, 34, 56 a 92 ZFEÚ.
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.

3. Spolková republika Nemecko je povinná nahradiť tri štvrtiny trov konania Rakúskej republiky a znáša svoje vlastné trovy konania.
4. Rakúska republika znáša štvrtinu svojich vlastných trov konania.
5. Holandské kráľovstvo a Dánske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 402, 27.11.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 19. júna 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta förvaltningsdomstolen — Švédsko) — Skatteverket/Memira Holding AB

(Vec C-607/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Daň z príjmov právnických osôb — Skupina spoločností — Sloboda usadiť sa — Odpočítanie strát dcérskej spoločnosti nerezidenta — Pojem „konečné straty“ — Prevzatie dcérskej spoločnosti materskou spoločnosťou prostredníctvom zlúčenia — Právna úprava štátu sídla dcérskej spoločnosti, ktorá umožňuje odpočítanie strát v rámci zlúčenia len tomu subjektu, ktorému vznikli)

(2019/C 270/05)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Högsta förvaltningsdomstolen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Skatteverket

Žalovaný: Memira Holding AB

Výrok rozsudku

1. Na účely posúdenia konečnej povahy strát dcérskej spoločnosti nerezidenta v zmysle bodu 55 rozsudku z 13. decembra 2005, Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), skutočnosť, že členský štát, do ktorého dcérska spoločnosť patrí, nepovoľuje prevod strát jednej spoločnosti na druhú zdaniteľnú osobu v prípade zlúčenia, pričom ale takýto prevod povoľuje členský štát sídla materskej spoločnosti v prípade zlúčenia medzi spoločnosťami rezidentmi, nie je rozhodujúca, pokiaľ materská spoločnosť nepreukáže, že nemôže zhodnotiť tieto straty najmä prostredníctvom postúpenia, tak, že ich daňovo zohľadní tretia strana v budúcich zdaniteľných obdobiach.
2. V prípade, že sa okolnosť uvedená v prvej otázke stane relevantnou, netreba zohľadniť skutočnosť, že v štáte sídla dcérskej spoločnosti neexistuje žiadny iný subjekt, ktorý by mohol odpočítať straty v prípade zlúčenia, keby sa také odpočítanie povolilo.

(¹) Ú. v. EÚ C 5, 8.1.2018.